

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălănitare pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu 11 Martie.

Avem dinaintea noastră mai multe diare mari unguresi din Budapesta și un uriaș mititel din Cluj. Toate acestea se ocupă cu „adunările române”, „agitațiunile române” și cu „daco-românii”.

Pare că, dacă n'ar fi români în țările unguresi, în vecinătatea lor, fericirea ar fi completă în tot cuprinsul umbrit de coroana stului Stefan.

Pare, căci e întrebare, dacă ar fi așa.

Ori care dintre naționalitățile „loiale” din Ungaria și Transilvania în locul românilor, arate-se ele cât de „loiale”, va se dîcă cât de supuse, nu garantează ceea ce garantează românul din firea lui. Ungurii politici însă au fost așa de „prudenți”, încât de veacuri n'au contribuit la strivirea nici unei naționalități așa de mult, ca la cea a naționalității române. S'au aliat în timpurile vechi cu polonii, până și cu inimizii creștinătății, cu turcii, au făcut lige interne, numai ca să poată strivi pe românii din țările și afară din țările lor.

Era o beție politică aceasta care, a făcut mult rău țerilor din părțile dela răsăritul de meadă și unguurilor însiși. Beția lor politică i-a dus la dependență și încă, dacă ne gândim la urmările după bătaia dela Mohaci, la rușinoasă dependență. În Budapesta residă un pașă turcesc. O parte, considerabilă din Ungaria, era pașalic turcesc. Altă parte era sub un principe aspirant la coroana Ungariei, născut creștin, dar sub protecțiune sau tutorat turcesc. Numai o mică parte rămăsese independentă, într'atât că și alesese rege pe Ferdinand I. din dinastia Habsburgilor.

Împărații Austriei, adecă ai Germaniei, au curățit Ungaria de Turci, și Ungaria, mai târziu și Transilvania, căutară și găsiră scutintă sub sceptrul acelor împărați germani, cari au eliberat-o de turci, și găsindu-o se și începe o eră mai bună pentru amândouă țările. Ungurii însă eară revin la vechia lor „înțelepciune” politică, la persecuțiunile elementului românesc, în forme nouă.

Beția politică se începe de nou și pe o scară cu mult mai întinsă. Politicii unguresi nu se mai țermuresc numai la români, ci vor să strivească toate naționalitățile.

Politica aceasta au ajuns culmea în 1848. ...!

Ori și cine ar fi așteptat, că dela 1849—1860, Ungurii vor fi învățat ceva și vor pune puterile lor intelectuale în serviciul unei cauze, care să fie și salutată și spriginită într'o formă de toate popoarele

locuitoare pe teritoriul coroanei unguresi. Promiteau ei munți de aur, până când n'au ajuns la putere, însă numai până atunci. Căci nu mult, ba putem dîce îndată după ce au ajuns la putere, au creat o situațiune, a cărei sfârșit este maghiarizarea tuturor nemaghiarilor.

„Trebuie să o spunem pe față, dîce „Pesti Naplo”, în Nrul 79 (de Mercuri 21 Martie), că în Ungaria nu poate exista altă școală secundară, de cât numai maghiară.”

„Trebuie să o spunem pe față și trebuie să o și realizăm.”

Eată un credeu politic, în care se cuprinde toată politica ungurescă de astăzi. Un credeu exclusiv și strivitor până la esterminare. Și cu credeu acest politic seamănă toate întreprinderile guvernului unguresc, mai cu seamă dela 1872 incoace. Toate proiectele, toate ordinațiunile și instrucțiunile, cari de atunci incoace emanează dela guvern, au drept țintă, că în contradicere cu legile fundamentale anterioare numai viața ungurescă să aibă loc în Ungaria și Transilvania, ear celelalte să se stărpească, cât s'ar pute mai curînd.

Supusă analizei starea de lucruri, care rezultă din contradicțiunile de aceste, mai poate dîce cineva că nu sînt politici unguurilor aceia, cari sguduesc din toate temelile statul, pe care-l pretind a fi exclusiv numai al lor și pe care pretind că numai el îl susțin și îl apără?

Vorbesc dară dle lor vorbe goale, cu cari pot amăgi pe oameni fără de cunoștință de cauză, când vorbesc de agitațiuni românesce. Ei sînt agitatorii, numai cât agitațiunii lor caută a-i da forma legalității, ceea ce este cu atât mai rău.

Prin nimica nu se poate compromite legalitatea, prin asupriri îmbrăcate în forme de a le ei. Și dacă dlor au îndrăzneală de a se folosi de forme sacrosante pentru asuprirea cuiva, cel asuprit să nu aibă dreptul a se apăra nici cu arme loiale și legitime, nu în sens general și nedeterminat, dar în sensul, după cum sînt legile actuale?

Ce va se dîcă, când cuiva i se dispută dreptul de a-și apăra existența cu legea în mână? Nu este pus afară din lege acela, care își apără existența lui în mod loial cu mijloace legale, date de asupritori însuși? Și dacă este pus afară din lege, el este agitator, căce vrea să reintre într'însa, sau a cel, care l'au scos și i se opune, când vrea să reintre?

La întrebarea aceasta Ungurii ne rămân, și vor rămâne pururea datori cu răspunsul. Strigătele

lor cu vorbe mari și late nu desleagă, din contră, încurcă problemele și ale lor și ale noastre, care ar trebui să fie identice.

Ce e mai curios în tot lucrul este, că însiși administratorii legilor susțin și propagă teorii de aceste de drept întors.

După vocea unui uriaș mititel din Cluj, organ oficios al guvernului, metropolitul românilor gr. or. nu trebuia să protesteze contra proiectului, care vătămă drepturile naționalităților nemaghiare; după același uriaș mititel, protestul metropolitului ar fi provocat într'unirile românilor, în contra căror „omul sânt” (așa dîce „Magyar Polgár” metropolitului) trebuia să scrie, oprind pe credincioșii săi a participa la dînesele.

Va se dîcă guvernul cântă aceeași arie, numai în alte octave, pentru că din toată espectoratiunea dîarului clujan nu se vede altă, decât dorința, ca sabia de foc a interdicerei, care, după părerea noastră, a fost mai mult ca de prisos, să fie scilpît încă înainte de protestul bisericeii gr. or. din Transilvania și Ungaria, la porțile întrunirilor.

Aceasta este o pretensiune necualificabilă, dar ea este făcută și încă de o foaie, cum am dîs, în serviciul guvernului. Aceasta are să însemneze ceva. Foaia și pretensiunea sînt destul de caracteristice și de instructive. Ele ne marchează și pozițiunea, ca să scim unde și cum nu aflăm.

Din pozițiunea aceasta ne putem, și se poate orienta ori și cine, dacă am făcut bine sau rău că de astădată am fost mai deștepți ca de alte dăți și ne am ridicat glasul.

În privința aceasta ne spriginesce încâtva și „Egyetértés” însuși, care, cu toate că nu vrea să rămână înapoia conșoților săi și ne numesce agitatori, împută guvernului un lucru ce apropie cauza de dreptate; împută, că guvernul n'a cerut sfatul episcopatului și preoțimei gr. or., așa pe cum a cerut pe cel al episcopatului romano-catolic.

Guvernul în adevăr n'a consultat nici episcopatul, nici preoțimea, nici poporul românesc în privința proiectului și fiind că era de lipsă să'l consulte, de și cam târziu, și episcopatul și preoțimea și poporul și-au exprimat părerile. Au făcut dar aceea ce și „Egyetértés” recunoasce că trebuia să se facă, firesce în alt mod.

Dacă au făcut românii ceea ce trebuia să facă, cum pot fi agitatori etc.?

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 23).

Cristiano strînse fără voe degetele gingașe ale Margaretei; ea însă cugeta că este vorba de a începe jocul, și roșie de plăcere și de frică, îl urmă încălcirile vesele, sau mai bine dîs ea se simțea așa de liniștită, precăt avea dreptul să fie prin grația și legeritatea s'a.

— Ei bine, eu cred că nu-mi mai este frică, îi dîse ea, revenind la loc, pre când celalalt cadril începea o figură nouă.

— Ești foarte voinică, răspuse Cristiano. Eu voesc să te spriginesc, dară vîd că Dta seii întrebuița aripile și acuși o să sbori cu ori și care va veni.

— Numai cu baronul, nu! Dară spune-mi, de ce credeai că eu esagerez aversiunea mea cătră dînsul?

— O! Doamne! Eu vîd că Dta iubesti cu pasiune balul, adecă festivitățile și lucsul: toată pasiunea are consecențe. Așa dară, dacă este plăcerea scopul, avuția este mijlocul.

— Ei! Dta mă crești așa de proastă și fără de minte, ca să nu pot pretinde avuție fără a mă mărita după un moșneag?

— Dar așa mărturisești, că avuția este pentru Dta condiția căsătoriei?

— Dacă ași dîce da, ce ai cugeta de mine?

— Nimic rău.

— Da, eu ași fi ca multe altele, și prin urmare, Dta nu m'ai țînă de loc de bine?

Conversația aceasta delicată fî continuată în pauza a treia din cadrilul, la care luaseră parte tinerii nostri.

Margareta provoacă sinceritatea lui Cristiano.

— Mărturisește, dîse ea, că Dta desprețuesci fetele, care se mărită pentru a se înavuți, ca Olga de exemplu, care află baronul foarte frumos prin fasetele diamantului cel mare din visurile ei.

— Eu nu desprețuesc nimic, răspuse aventurierul; eu sînt născut tolerant, sau, fasetele virtuții mele sînt timpite în atingere cu lumea. Eu am entusiasm, pentru tot ce este superior spiritului lumii, și indeferență filosofică, pentru tot, ce se țîne de curentul vulgar.

— Entusiasm dîci? Nu este plătit foarte scump un lucru așa natural ca desinteresarea? Eu nu-ți cer atîta, domnule Goefle; eu nu-ți reclam decăt stima. Crede-mă dară, te rog, că eu sînt liberă în alegerea mea, și că eu consultez numai inima și

nici decăt interesele. De n'ași mai avé nici când dentele la mînci și pantlici de atlas la haină, de n'ași mai juca nici când la sunetul a trei-deci de violine, clarinete și contra-basuri, eu m'ași simți capabilă a face imensele aceste sacrificii pentru a-mi conserva libertatea simțimentelor și puritatea conștiinței mele!

Margareta vorbise cu foc. Animată prin joc, ea își espuse inima întreagă; sufletul ei generos și romantic i se vedea în ochii lucitori, în surisul radios, în atitudinea sa a unei paseri nerăbdătoare a se înălța spre nuori, în frumosul păr blond, ce părea a se alipi în formă de șerpi animați pe lângă umerii ei albi, în tonul emoționat a vocii sale, în sfârșit în toată ființa sa drăgălășe și încântătoare.

Cristiano fu fascinat de toate aceste și ne mai sciind ce dîce el puse Margaretei, ca în vis, următoarea întrebare bizară.

— Totuși, Dta n'ai să iubești decăt pe un bărbat de rangul Dtale și dacă fără voie țî-ar vorbi inima de un biet bărbat fără nume... fără stare... de Cristiano Waldo de exemplu... te ai rușina și te-ai crede în discordie cu conștiința Dtale?

— Cristian Waldo? dîse Margareta; pentru ce Cristiano Waldo? Bizar exemplu alegi!

(Va urma.)

Revista politică.

Sibiu, în 11 Martie.

Afacerea convocării congresului bisericesc al sârbilor din Ungaria a fost discutată în „Pester Lloyd“ în numărul de Mercuri, într'un articol de fond, în fruntea foaiei. Ar fi un semn bun pentru autonomia bisericească, carea se părea ceva mai înainte foarte problematică. Organul guvernului unguresc vine și descoperă, în mod ostentativ, dorința episcopului sârbesc de a se casa sau reduce autonomia bisericească și tacesează dorința aceasta de ilegală. Vom reproduce acest articol, de și nu ne privește pe noi de adreptul, fiind că îl aflăm foarte interesant.

În diarele din Budapesta s'a scris, că venind dl Petru Carp, ministrul resident al României pe lângă curtea din Viena, la Budapesta ca să întâmpine pe regele Carol și regina Elisabeta în călătoria lor spre Italia, a folosit ocaziunea și a convenit cu dl ministru president Tisza, care venire a ținut o oară.

Dela Roma se telegrafează, că regele și regina Italiei vor face pela mijlocul lui Aprile regelui și reginei României o vizită în Pegli.

Răspuns final dlui C. la noua lui critică asupra întregirii postului de protopresbiter în Oravița.

Caransebeș, 7 Martie 1883.

Dl C în alt nou articol tripartit lung, precum este de lungă o di din postul cel mare, supune unei critici și reflecțiunile noastre publicate în Nrul 21 al „Telegrafului Roman“ în cestiunea susatinsă.

Regretăm, că nu ni-a succes în reflecțiuni a convinge pe dl C, cumcă opiniunea sa despre denumirea de protopresbiter nu este dreaptă; ni va permite așa dar și dl C a i descoperi, că nici în această nouă critică nu a fost în stare a comproba, că Consistoriul și Episcopul au vătămât legea prin aprobarea și executarea actului electoral.

Diferența esențială între dl C de o parte, apoi între organele consistoriului de altă parte în această controversă mult discutată, după părerea noastră, există în aceea, că dl C se leagă pur și simplu de litera legii, pe când organele diecesei după învățătura ddeescului apostol Pavel: „litera omoară, numai spiritul vivifică“ pe lângă litera legii, în cazul concret nefericit redactate (!), au avut în ageră vedere și spiritul legii, apoi exigențele actului electoral ca cas earăș concret.

Dl C spre a eși la cale cu argumentările și deducțiunile lui află de bine a ignora total pasagiul final al respectivei deciziuni cons. carele sună: „apoi fiindcă după spiritul și litera legii acei trei „indiviți, cari au într'unit cele mai multe voturi“ (§. 53 al 5 din stat. org.) au să se presinte Consistoriului spre a se denumi unul din ei de protopresbiter prin urmare așa numita alegere de protopresbiter în faptă este numai o prezentare de „candidați“.

În reflecțiuni din adins am atins numai ici coloa în treacăt stările anormale din Oravița sub decursul alegerii. Din considerațiuni momentuoase și cu deosebire pentru de a cruța unele persoane, intrate în opozițiune vrând nevrând, n'am înșirat acele motive sontice, cari au necesitat consistoriul în mod imperativ a lua în cestiune o deciziune grabnică definitivă.

Acum constrinși de suspectările dlui C o facem și aceasta.

Organele societății călei ferate, care în locul montanistic Oravița, ca proprietariu mare este un factor decizătoriu, apoi servitorii altor biserici, precum și unii creștini de alte confesiuni, cari din curiositate au asistat la ambele sinoade electorale, au condamnat în terminii cei mai aspri starea anarchică produsă în acel tract protopresbiterial de 4—5 indiviți, cărora la început le-au secundat și alți vre-o câți-va deputați. Acești bărbați străini, maturi și neinteresați au admirat paciența organelor superioare bisericesci esprimându-se, că sub atari împregiurări și cu asemenea oameni, să ferească Ddeu și pe neamicii lor de o autonomie bisericească.

Că cu ce soiu de oameni a avut a lucra comisariul cons., binevoiască dl C a ceti în Nr. 18 al iubitului său diariu „Luminătorul“, declarațiunea de alt cum falsă, a dlui avocat Ioan Lepa. Cetind dl C aceste declarațiune, dacă mai are densus numai o picătură de simț de umanitate și cultură, cred că și va mai modifica aspra și nedreapta sa judecată asupra procedurii comisariului consistorial.

Apoi îndată după scrierea concursului administratorul protopresbiterial în nenumerate raporturi cătră consistoriu se plânge, că nu'l mai ascultă

nimenea, că pe lângă cea mai mare bunăvoință nu își poate implini oficiul și că din aceste motive stagnează toate în protopresbiterat. Ear' după ținerea sinoadelor electorale tot administratoriul, înșultat în comitetul și sinodul protopresbiterial, a abdis necondiționat de administratură.

În atari împregiurări o sumă de procese divortiale așteptau rezolvirea lor finală urgată nu numai de cătră părți, ci și chiar de cătră Ministeriu. În mai multe și valoroase comune ale tractului există și există încă frecări și neînțelegeri între preoți, învățători și creștini, cari frecări, dacă nu se lecuiesc iute și cu tact, de regulă degenerază în treceri la altă confesiune și în prefacerea scoalei confesionale în comunală.

Și aceste exigenții indigitate aci numai pe scurt a trebuit Consistoriul să-le ia în cea mai de aproape matură considerațiune, căci la din contră: *Roma deliberante Saguntum perit.*

Medela (? Red.) administraturii de 2—3 luni, recomandată de dl C., după cunoscința noastră de oameni, lucruri și împregiurări nici pe departe nu ar fi putut vindeca răul înrădăcinat. Las că speșele atât ale comisariului, cât și ale deputaților îndepărtați de Oravița, dacă acești din urmă ar mai fi participat la alte sinoade electorale, s'ar fi suit la o sumă enormă, pe când protopresbiteratul ca atare nu are nici un cruceriu și astfel speșele escierii de concurs și ale comisariului a trebuit să le supoarte însuși Consistoriul. Ear' membrii opozițiunii nu s'au arătat aplecați la vre un sacrificiu.

Faptele aceste vorbesc destul de lămurit și cuget, că nu mai au lipsă de alt comentariu.

Celelalte invective și suspiciuni ale d-lui C. le trecem cu vederea, căci altcum am fi necesități să scriem un tractat întreg.

Dar unele invective grosolane de tot pretind imperativ răspuns.

Dl C, în cinismul său înăscut, îi place a stigmatiza deciziunea consistorială, dată oponentilor din Oravița la protestul lor, de o apucătură rabulistică și de o falsificare de lege.

Pardon dle C! Aci devini deja o b r . . . c, onoratul public mi va erța această espresiuene neurbană. Dta, carele după singura-ți mărturisire nu cunosci bine pe membrii Consistoriului din Caransebeș, nici împregiurările de pe aici, adscrii cu intențiune învederată de a vătămă, adscrii membrilor Consistoriului *mala fides* în aplicarea legii, i adscrii tendența de a falsifica legea.

La acestea nu te îndreptăteșc suciturile dtale advocaționale din ambii articuli tripartiti, cari, țesuți a priori anume spre ajungerea unui scop prefript, culminează în principiul, carele se vede, căți l-ai luat de devisă: *fiat justitia, aut pereat mundus.*

Ar fi păcat a mai perde cuvinte cu Dta în această cestiune, căci pecând batjocuresci pe alții de infalibili, tot în același moment cu mare emfasă te declari singur de infalibil!

Cine din noi și unde a pledat pentru omnipotența Consistoriilor eparchiale? Ce vorbe agitatoare și neprecugetate sânt și acestea? În congresul din urmă au vorbit numai archidieceșanii la cestiunea precisării cauzelor apelabile și neapelabile. Dintre Caransebeșeni în acel congres nu a vorbit, necum să fi făcut vre-unul gura mare în această cestiune, precum dci Dta, dle C! Dacă ai poftă de ceartă, ceartă-te cu archidieceșanii, dar nu bate pe caransebeșeni, ca să simțā archidieceșanii. Materie de ceartă vei ave și acolo destulă la întregirile de posturi protopresbiterale aflătoare și în archidieceșā la ordinea șilei.

Pretinși lumină în cauza cestiunei de apelabilitate.

Lumina aceasta se va revărsa din isvorul cel nesecat al canonicității, adevă al instituțiunilor divine, al așezămintelor și tradițiunilor milenarie ale bisericii noastre ortodoxe răsăritene, pe care noi după credința noastră, le privim de inspirate de însuși fundatoriul bisericii și ca atari le considerăm de nestrămutabile.

Până la desvoltarea statutului organic în acest punct încă manc, și anume până la corecta precisare și enumerarea pe cât este posibil — taxativă a cauzelor apelabile, și neapelabile făcută în bună și armonioasă înțelegere între toți factorii competenți ai legislațiunii bisericesci, vom fi cu cuvenită rezervă și precauțiune în această grea cestiune. Nu am voi să asistăm și mai departe ca martori la anomalii, ca cea întâmplată în diecesa Aradului sub fostul episcop Procopiu Ivacicovici, în care diecesă, certa pentru posesiunea unei străni (jețu) în biserica unui orașel s'a deliberat pertratat, și decis la 7 instanții începând dela Epitropia parochială până sus la Mitropoliā.

Prin aceste lămuriri credem a ne fi esplicat destul de chiar punctul nostru de mănecare în cestiunea apelabilității și așa apostrofarea dlui C. „Ce

statut! Eu sum statutul“ rămâne ceea ce a fost dela început, o insinațiune malițioasă.

Dl C. în necazul său, că am cutezat și noi a-ne da o părere în o cestiune cardinală a administrațiunei bisericesci și încă o opiniune contrarie vederilor Dsale, ne încusă indirect, că am cocheta cu nisuițele reacționarie ale episcopatului sârbesc!

Tare te înșeli dle C. dacă serios judeci astfel despre noi. Să ferească Ddeu pentru totdeauna biserica noastră de situațiunea cea tristă, ce ni-o înfățosează încă și astăzi biserica sârbescă. Vedem și pe episcopat și pe inteligența cea mai devotată bisericii și neamului ei molestând pe Ministri cu proiecte și petițiuni în cauza regulării organismului lor eclesiastic sdruncinat.

De unde vine decadența aceasta a unei biserici bogate, atât de splendide și puternice mai înainte? Istoria ultimilor congrese bis. sârbesci ne învederează cauzele: frecările neconfenite între Episcopat și majoritățile Congreselor, tinderea lumenilor la putere absolută în biserica sau precum a caracterizat aceste lupte un Episcop sârbesc mai bătrân: „dă-te tu jos, să mă pun eu“ (la putere).

Dacă i-ar succede dlui C. să ocupe în biserica noastră română rolul, ce l'a jucat în trecut domnul Miletici cu partidul său în biserica sârbescă, apoi după naturelul dlui C. am ave a ne teme și noi de soartea viitoriului bisericii noastre, dar bunul Ddeu va îngriji ca arborii să nu crească până în ceriu.

Și cu acestea din parte-mi am încheiat final discusiunea asupra actului electoral din Oravița,

X.

Adunarea alegătorilor români în Blaj.

Blaj, 15 Martie st. n. 1883. Nici odată nu a fost timpul mai nefavorabil pentru ținerea de adunări electorale cu poporul ca acum. Scurțimea timpului, viscoalele de zăpadă, drumurile rele, toate s'au conjurat, ca se nu se poată ținē adunarea aceasta nici măcar în oara a unspredecea. Pe lângă toate aceste însă, ca și cum poporul român ar fi voit a arăta înaintea lumii, că e gata a învinge ori ce greutăți, când îi este atăcată națiunea și patria, adunarea noastră electorală a succes preste ori ce așteptare. Încă înainte de oara otărită curtea otelului național, în a cărui sală avea să se ținā adunarea, era plină de participanți din tot comitatul. Punct la 2 oare s'a deschis adunarea prin Rssimul Domn Ioan Antonelli, fiind sala îndesată până la masa presiului, ear' curtea afară, plină de cei ce nu încăpuseră în sală. Îndată după deschidere adunarea s'a constituit alegend de președinte pe prea demnul luptătoriu și neobositul român Ioan Antonelli, canonic metropolitan, cunoscut foarte bine publicului român, eară de notari pe dnul Ludovic Ciato, avocat archidieceșan și pe dl Ioan Pop, paroch în Turiu. După aceste luând cuvântul dl Mateiu Nicola, avocat în Alba-Iulia propune, că să se aleagă un comitet electoral central de 30 inși pentru întreg comitatul, a cărui loc de convenire să fie în venitoriu Alba-Iulia, fiind că este în centrul comitatului și nu în margine ca Blajul. Primindu-se propunerea ședința se suspinde pe un pătrariu de oară ca alegătorii să se poată consulta asupra persoanelor, ce ar fi a se alege în comitetul electoral central pentru întreg comitatul. După un pătrariu de oară redeschidenduse ședința se aleg cu aclamațiune 30 membrii ai comitetului, din fie-care cerc electoral câte șese. Imediat după alegere dl avocat Ludovic Ciato luând cuvântul espune luptele seculare ale națiunei române pentru națiune și patrie. Mai departe sub aplausele continue, ale adunării, respinge cu toată puterea atacurile, ca și cum Români ar trece în adunările lor marginile legalității arătând că Români niciodată n'au dat ansă la învinuire de genul acesta, și mai cu drept ar putē Români să acuse pe acusatori, că însuși ei nu respectază drepturile națiunei române, garantate prin legile fundamentale ale statului. Tot în aplausele adunării respinge cu toată indignațiunea învinuirea aceea, că Români nu s'ar inspira de simțământul patriotismului, arătând că la învinuirea aceasta răspunde însuși pământul Ardealului nostru, roșit de sute de ani cu sânge românesc, vrsat pentru patria comună. În urmă arătând pericolul ce amenință instrucțiunea, biserica, națiunea și patria noastră, dacă proiectul pentru scoalele medie ar deveni lege, propune următoriu proiect de rezoluțiune ca protest legal în contra acelu proiect.

Resoluțiune.

Avend în vedere, că prin proiectul de lege pentru scoalele medii, ce este acum sub desbaterē în corpurile legiuitoare se face un paș mai departe în politica cea atât de funestă pentru patria noastră comună, în politica nnificării naționale a unui stat atât de poliglot, cum este statul nostru, politica a cărei neadevēr 'l mărturisesc istoria de 1000

causă că, clima acestui ținut fiind rece este de natură de a nu produce alte semințe, decât, exclusiv numai grâu de primăvară; ear de cucuruz sau grâu de toamnă nice vorbă. —

Sérmana poporațiune de munte, cât este ea de espusă influințelor stricăcioase ale naturii — vânturi orcanice, zăpadă — și acestea cu atâta o apasă mai tare, fiind că pre aici clădirile economice ale bietului econom nu-i sânt acasă în curte și ici are o șură, colea o poeată, unde-și ține vitele, îndepărtare de casă de câte 1—2 oare.

E trist a vedè pe bietul econom cum înoată prin troienele de omeți adunați de vânt, în mărmime adese asemenea arborilor jigantici, făcându-și cu lopata loc, ca să străbată cu vitele la un isvor din apropiere, spre a le adăpa. —

Mai departe, prin aceasta li s'au făcut imposibilă locuitorilor cercetarea vre unui tâng din apropiere, care cu toate acestea sânt foarte departe, spre a-și vinde vacă, oae etc, ca să plătească contribuțiunea, să 'și procure bucate pentru susținerea familiei sale, și alte greutăți dîlnice, ce li se impun pe și ce merge, tot mai mult.

Cristesci în 4 Martie 1883.

Ioan Morușca
cler abs. și invetș.

* (Noul ministru de culte al Bulgariei.) Credem a face plăcere concetățenilor nostri, dîce „Țeara de sus“, spuindu-le, că noul ministru de culte al Bulgariei, ce figurează în noul cabinet Sobolef sub numele Agoura, nu este alt, de cât d. Dim. Agura, fost profesor, în anii 73—74, la liceul nostru din Botoșani, și pe urmă fost revisor școlar în județul Bolgradului, până la luarea Basarabiei. De origine, d. Agura este basarabian, și studiile și le-a făcut, cu succes, la facultatea de litere din Iași, în anii 1839—72. Este tinër, că de 35—36 ani. După luarea Basarabiei și întemeierea Principatului bulgar, d-sa trecu la Sofi'a, unde ajutat de cunoștința limbii bulgare, intră în serviciul Statului, ocupând de atunci mereu funcțiunea de director general al diferitelor ministere. Astăzi e ministru de culte și instrucțiune. Mai mulți amici ai sei din localitatea noastră l'au felicitat prin telegrame pentru norocita înaintare.

* (Încoronarea țarului) s'a ficsat definitiv pentru ziua de 15 — 27 Maiu. Trupele destinate a lua parte la serbări, au și primit ordinul de plecare la Moscva, unde vor sta până la 2 Iunie.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 22 Martie n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.25	120.20
Renta de aur ung. de 4%	88.90	88.60
Renta ung. de hârtie	86.95	87.—
Impramutul drumurilor de fer ung.	135.75	135.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	100—	100.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	95.80	91.25
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	98.90	96.—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	97.50	98.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.—	97.25
Obligațiuni urbariale temeșanede	98.—	97.—
Obligațiuni urb. temeș. cuasulă sorțire	97.25	97.25
Obligațiuni urbariale transilvane.	98.25	98.25
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	99.—
Obligațiuniung. de rescumpărarea decimei de vin	97.50	97.75
Sorși unguresci cu premii	115.75	115.50
Sorși de regulara Tisei	109.90	109.75
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.15	78.20
Datorie de stat austr. în argint	78.50	78.50
Renta de aur austriacă	97.85	87.90
Sorși de stat dela 1860	131.—	131.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	830.—	830.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	312.25	310.50
Acțiuni de credit austr.	312.50	310.60
London (pe polița de trei luni)	119.55	119.55
Strisuri fonciari ale institutului „Albina“		100.30
Galbin.	5.65	5.62
Napoleon.	9.48	9.48
100 marce nemțesci	58.45	58.45

Nr. 24. [388] 1—3
CONCURS.

Pentru întregirea parohieide a III. clasă Miheșiu (Mözö Meheş) în protopresbiteratul Turdei se deschide concurs până la 1/13 Aprile a. c.

Emolumentele sînt:

Porțiunea canonică, loc arătoriu tot de clasa III, 18 jugere. Casa parochială cu edificiile economice. Cimitierul, 2 părți ale bisericeii și una a preotului.

Dela 60 familii câte una și de lucru.

Stola epitrafirului obicinuită.

Doritorii de a ocupa această parochie vor avè a-și așterne petițiunile instruite conform statului organic la subscrisul oficiu protopresbiteral până la termenul amintit mai sus.

Agărbiciu p. u. Gyéres 28 Februarie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon Pop Moldovan m. p.,
protopresbiter.

Nr. 24 [381] 3—3
CONCURS.

Pentru stațiunea vacantă de paroch în Restoșnea și filialul Polăți, în conformitate cu ordinațiunea consistorială dto — 2 Decembre 1882 Nr. 4095 B. — se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sînt

a) Dela 112 familii a. 2 fl v. a. 224 fl. v. a.

b) dela 29 familii a 1 fl. 29 fl v. a.

c) dela 42 familii câte o și de lucru a. 50 cr. 21 fl. v. a.

d) Venitele stolari 60 fl. v. a. —
Suma 334 fl. v. a.

e) Lemnele de foc trebuincioase și prospect de a se îmbunătăți salariul parochului din interesele anuali a unui deposit de 100 fl. v. a. ce se administrează de către Prea veneratul Consistoriu Archidieceasan.

f) Lipsind superedificatele parochiale; până la edificarea acestora parochul respectiv se va încuarta în scoala din matera Restoșnea.

Petenții vor avè a subșterne suplicile concursuali instruite în sensul statutului organic și al regulamentului pentru parochii la subscrisul în Idicel, posta ultimă Reghinul săsesc.

Oficiul protopresbiteral gr. or. Tractul Reghinului.

Idicel 19 Februarie 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial
Galaction Șagău m. p.,
protopresbiter.

Nr. 3532 v. c. 1883. [385] 2—3
Publicațiune de concurs.

Prin aceasta se publică concurs la șease posturi sistemisate de practicanți la administrațiunea comitatului Sibiiului.

Fie-care din aceste posturi este provădut cu salariu de 300 fl. și 60 fl. bani de cuartir.

Doritorii de a concurge se îndrumează a-și înainta petițiunile concernente, instruite cu adevărîțe originale sau în copii legalisate, prin care se se testeze calificațiunea prescrisă în articolul I de lege din 1883, până la 20 Aprile a. c., ilustrului domn comite suprem al comitatului Sibiiului și comite săsesc.

În urma hotărîrii protocolare din 12 Februarie 1883 sub 2 a jurisdicțiunei comitetului comitatens.

Sibiiu în 19 Martie 1883.

Vice-comitele comitatului Sibiiului
Senor Augustin m. p.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

A XIV-lea adunare generală ordinară

va avè loc **Duminecă în 8 Aprilie c. n. a. c.** la **3 oare** după prânz în casa proprieă a institutului (strada Cisnădiei Nr. 5.)

Obiecte de pertractare sînt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1882.
2. Raportul comitetului de supraveghiare.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Alegerea comitetului de supraveghiare.
5. Propunerii incurse.
6. Sorșiri de obligațiuni ale fondului de întemeiare.

Sibiiu în 9 Martie 1883.

Consiliul administrativ.

Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a proeura un orologiu escelent cu **jumetate prețul.**

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecența a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintăiu și cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis de o cam dată fabrica sa, încred înfându-ne pe noi cu vëndarea fabricatelor sale. Aceste așa numitele oroloage-de-buzunariu-Washington sînt cele mai bune de pe lume, sînt foarte elegant gravurate și înfrumșețate și lucrute după sistemă americană.

Toate oroloagele sînt repassate (esaminat) pe secundă și garantăm pentru fie-care 5 ani

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sîntem gata a reprimi și schimba fie-care orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunariu fără choie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acnrateță extra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unul.

1000 ancore esemplare de lues din argint, pe 15 rubinuri cu cadraturi în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 12.25 de unul, toate repassate pe secundă.

1000 oroloage-cilindre înfrumșețate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unul.

1000 oroloage ancore de argint veritabil de 13 loși, probat de oficiul monetariu c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. Oroloagele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 14.40 unul.

Comandând cine-va oroloage pendule are să adauge și o arvună.

Adresa:
Desfacere de oroloage

[389] 1—2

Fabriciei de oroloage Fromm.
Viena Rothenturmstrasse Nr. 9, Parterre.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec. [205] 27—30

în Budapesta, strada Vașului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdii, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri, și pentru societăți industriale (și pentru pompieri) comande se efectuesc prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele vor pe altariu, potiruri, pietohlebnica, cădelnițe, pacifical, candelde de altar, policandre pentru biserici, ripide, chivot, cărți de Evangelie etc.

